

Arrest

**nr. 67 208 van 26 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 1 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN TASSEL, die *loco* advocaat A. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense afkomst te zijn, geboren op (...) 1960. U woonde samen met uw echtgenoot X. (O.V.X) te A.. U werkte sinds 2004 tot begin oktober 2010 in Athene. U verzorgde er een oude Armeense dame, waardoor u een verblijfsvergunning voor Griekenland kreeg, geldig tot 23 februari 2011. Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van volgende redenen. Sinds 2008 werkte uw echtgenoot bij een taxibedrijf van X.. X. lag in conflict met X., voorzitter van het Armeense parlement. Uw echtgenoot kreeg problemen met de autoriteiten na een incident tussen de zonen van X. en X. in april 2009. De zoon van X. kwam naar de taxi-chauffeurs. Nadien hoorde uw man schoten.

Diezelfde dag werden er taxi's in brand gestoken en werd er geschoten naar een gebouw van Hovhannes G.. H. werd uw man dikwijls gevolgd door de wijkagent en werd het hem door de politiediensten onmogelijk gemaakt om te werken. Hovhannes G. is sinds 2009 gevlucht. Op 16 oktober 2010, om 9 uur's ochtends, werd uw man meegenomen door de wijkagent. Hij werd 1 dag vastgehouden. Tijdens zijn aanhouding werd hij verplicht een valse getuigenis af te leggen. Er werd hem eveneens gevraagd waar Hovhannes G. verbleef. Uw man werd vrijgelaten met de voorwaarde dat hij opnieuw zou worden opgeroepen. Op 12 november 2010 ontving u van de wijkagent een convocatie op naam van uw man. Uw man diende zich op 22 november 2011 te melden bij de politiediensten. Hierop besloten jullie Armenië te verlaten. U en uw echtgenoot verlieten Armenië uiteindelijk op 19 november 2010, vanuit de luchthaven Zvartnots in Jerevan, met jullie eigen paspoorten. Jullie vlogen naar Athene waar H, een vriendin van de smokkelaar, jullie kwam oppikken. Gedurende 2 dagen verbleven jullie in een appartement van H., in Athene. Op 21 november 2010 zijn jullie met het vliegtuig naar België gekomen, waar jullie werden opgevangen door Armen. Jullie verbleven enkele dagen in een huis van Armen. Op 30 november 2010 dienden u en uw echtgenoot Gegham H. (O.V.6.731 .620) een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U vernam via telefonisch contact met uw zonen in Armenië dat de wijkagent op 23 november 2010 naar uw woning is gekomen om naar uw man te vragen. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw geboorteakte en huwelijksakte voor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde vluchtmotieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot H. Gegham (O.V.6.731 620). Zelf kende u nooit problemen in Armenië (CGVS p. 13). In het kader van de verdere blik van het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees jegens parlamentsvoorzitter A. en de politiediensten dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u Armenië hebt verlaten op 19 november 2010, met het vliegtuig vanuit Jerevan, met uw eigen paspoort. U verklaarde hierbij geen problemen te hebben ondervonden (CGVS p14). Gezien de door u verklaarde vrees kan het niet aannemelijk worden genoemd dat u uw land zou verlaten op dergelijke legale, publieke en traceerbare wijze via de luchthaven van Jerevan. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold. Ten slotte moet worden opgemerkt dat zowel u als uw vrouw uw Armeens paspoort, uw identiteitsdocument bij uitstek niet voorlegden aan de Belgische asielinstanties. Uw uitleg dat u uw paspoorten bij aankomst in België diende af te geven, zodat deze konden worden voorgelegd bij de Griekse ambassade in Armenië (CGVS p.1011; CGVS P. R, p.9), kan niet overtuigen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort probeert achter te houden om zo de hierin vervatte gegevens over het tijdstip van de uitreiking van uw paspoort en uw eventuele eerdere verblijven in het buitenland verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aangetast. Terloops kan hierbij worden opgemerkt dat u noch uw echtgenote enig document voorlegde van het verblijf van uw echtgenote van ongeveer 6 jaar in Griekenland (CGVS p.12-13; CGVS P. R, p.5-6), noch van haar verklaarde terugkeer naar Armenië in oktober 2010 (CGVS, p22). Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw militair boekje, uw diploma en uw huwelijksakte bevatten louter persoonsgegevens en gegevens over de door u genoten opleiding, die in deze beslissing niet betwist worden. Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat ik ook voor uw echtgenote P. R. (O.V.6.731.620) een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht. Verwerende partij verwijst naar de beslissing

m.b.t. haar echtgenoot. Verzoekster verwijst naar het verzoekschrift van haar echtgenoot. Het Commissariaat-Generaal stelt vooreerst dat zijn asielrelaas niet aannemelijk is want de convocatiedatum dd. 12.11.2010 bevat geen officiële stempel en vermeldt niet waar hij zich diende aan te melden. Bovendien zou het mogelijk zijn in Armenië valse documenten tegen betaling te laten uitreiken. Verzoeker heeft bevestigd dat zijn vrouw de convocatiedatum heeft gekregen. Hij was niet thuis op dat ogenblik (Blz. 7 en 9). Hij weet dat een deel van dit document afgenomen werd.

Blz 7: Dossierbehandelaar (DB): "Wanneer verkregen?"

Verzoeker (V): "Op 12.11.2010 heeft mijn vrouw deze ontvangen"

DB: "Hoe concreet heeft ze deze brief in ontvangst genomen?"

V: "De wijkagent vroeg naar mij. Mijn vrouw moest op een ander deel nog ondertekenen. Een stuk van dit document is terug afgenomen door de wijkagent.(...)"

Blz 9: DB: "Waarom staat er geen officiële stempel op deze oproepingsbrief?"

V: "Ik weet het niet. Dit hebben we zo gekregen."

Zijn vrouw verklaarde:

Blz 8.: DB: "Waarom staat er geen officiële stempel op deze oproepingsbrief?"

Echtgenote: "Een stempel stond onderaan en dat werd meegenomen".

Verwerende partij beschouwt dat er een probleem is met de versie van zijn echtgenote.

Ze verklaarde eerst dat er onderaan een stempel stond (dat afgescheurd werd) en dan dat de stempel langs de zijkant stond. Het gaat niet om een belangrijk element. Het is een detailkwestie.

Wat betreft het adres hebben beide echtgenoten bevestigd dat hij zich bij de politie van A. diende aan te melden. Zijn echtgenote ontving de oproepingsbrief van de wijkagent. Hij heeft bevestigd dat verzoeker zich bij de politie van A. diende aan te melden. Verwerende partij heeft niet gevraagd hoe hij dit wist.

Wat betreft het incident dd. 04.04.2009 verwijt verwerende partij aan verzoeker dat hij geen enkel overtuigend bewijs kan geven.

Verzoeker werkte in het bedrijf "elegant" als een taxichauffeur. Hij had geen arbeidscontract en werd dagelijks betaald. Hij had geen bewijs daarvan. Bovendien is nu het bedrijf "Elegant" in vereffening.

Het feit dat verzoeker weinig informatie kon verschaffen over de oorzaak van de ruzie tussen H. A. en H. G. is niet pertinent. Verzoeker was slechts een taxi-chauffeur. Verzoeker heeft problemen gehad want hij weigerde valse verklaringen af te leggen. De oorzaak van de ruzie tussen zijn "werkgever" en de politicus betreft hem niet. De reden van zijn aanhouding is om hem te dwingen valse verklaringen af te leggen. Niets meer of minder.

De verklaringen van verzoeker zijn geloofwaardig en eerlijk.

Tot slot heeft verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel en beginselen van behoorlijk bestuur geschonden door geen onderzoek te voeren naar de authenticiteit van de door hem neergelegde documenten en zich enkel toe beperkt te stellen dat dit soort document makkelijk te vervalsen zouden zijn."

2.2. Verzoekster herhaalt het middel dat haar echtgenoot H. G. in zijn beroep, gekend onder nr. 72 580, aanvoert. Het beroep van H. G. werd bij arrest nr. 67 207 van 26 september 2011 verworpen. De bespreking van het middel in voornoemd arrest luidt als volgt:

"Verzoeker herhaalt zijn verklaringen in verband met het in ontvangst nemen van de convocatiedatum en betoogt dat de opmerkingen vervat in de bestreden beslissing in verband met de plaats van de stempel slechts een detailkwestie zijn. Verder stelt hij dat de wijkagent bevestigde dat verzoeker zich bij de politie van A. diende aan te melden en "verwerende partij niet gevraagd heeft hoe hij dat wist". In fine verwijt hij de verwerende partij geen onderzoek te hebben gevoerd naar de authenticiteit van de neergelegde documenten.

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat er twijfels rijzen over de authenticiteit van de convocatiedatum. Toen verzoeker hiernaar gevraagd werd, gaf hij aan dat hij niet wist waarom er geen officiële stempel op stond. Zijn echtgenote verklaarde echter dat er onderaan een stempel stond, maar dat dit deel van de oproepingsbrief werd meegenomen. Slechts na confrontatie met het originele document, waar duidelijk te zien is dat dit zijdelings afgescheurd werd, verklaarde verzoekster dat de stempel op het meegenomen zijdelingse deel stond. Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Het is eveneens opvallend dat deze oproepingsbrief niet vermeldt waar (op welk adres) verzoeker zich diende aan te melden noch aangeeft van welke specifieke politiedienst deze oproeping uitgaat. Bovendien wist verzoeker niet bij wie hij zich concreet diende aan te melden, waarbij verzoeker en zijn echtgenote evenwel aangaven dat dit bij "de politie van A." was. Dit is echter op geen enkele wijze af te leiden uit de door verzoekers voorgelegde oproepingsbrief.

Verzoeker beperkt zich bij het verweer ter zake in hoofdzaak tot het herhalen van zijn verklaringen. Het louter herhalen van de verklaringen is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te

ontkrachten. Het komt bijgevolg aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten aan te vechten, wat hij nalaat.

Daar waar verzoeker aanvoert dat de verwerende partij niet gevraagd heeft hoe verzoeker wist dat hij zich bij de politie van A. diende aan te melden, volstaat de opmerking dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Mede gelet op het feit dat verzoeker niet ontkent dat dergelijke convocaties in Armenië gemakkelijk kunnen verkregen worden, dient er op te worden gewezen dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vaststellingen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd.

Daar waar de bestreden beslissing gewezen heeft op het feit dat verzoeker geen enkel overtuigend bewijs geeft van zijn betrokkenheid bij het incident van 4 april 2009, werpt verzoeker op dat hij geen vast contract had bij de taximaatschappij en het bedrijf nu in vereffening is. Hij betoogt ook dat het gegeven dat verzoeker weinig informatie kan verschaffen over de ruzie tussen H. A. en H. G. niet pertinent is aangezien de oorzaak van de ruzie hem niet betreft.

Daar waar deze ruzie aan de basis lag van de door verzoeker verklaarde problemen, die hem ertoe aangezet hebben zijn land te verlaten stelde verzoeker uitdrukkelijk dat dit alles hem niet interesseerde. Er dient vastgesteld dat verzoeker een manifest gebrek aan interesse heeft over dit feit, noch verdere pogingen ondernomen heeft zich daarover te informeren. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. De nalatige handelingen van verzoeker wijst op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van hun vrees voor vervolging.

De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en is afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld. De commissaris-generaal besluit terecht: "Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC